

Comunicadors i comunicació

Reflexionar al voltant de la figura del comunicador i de la comunicació representa, sens dubte, inserir-se al bell mig de l'essència del procés de transmissió del missatge al receptor. La Societat Catalana de Comunicació va proposar aquest tema com a eix vertebrador de la seva IV Conferència, celebrada el propassat dia 11 de juny, com és tradicional a la ciutat de Girona.

La Conferència es va encetar amb una comunicació presentada, a la secció oberta, per Joaquim Romaguera, on exposà l'evolució dels estudis cinematogràfics, posant l'accent en la necessitat d'un nou plantejament, en relació amb la historiografia tradicional-centralista, que prioritzi la investigació més local.

L'apartat específic al tema central, proposat sota el tema genèric de «comunicadors i comunicació», el van configurar nou comunicacions. Lluís Costa,

autor del primer treball presentat en aquesta secció, analitzà la figura d'un comunicador que exercí la seva obra a través del dibuix i la caricatura: el begurenc Eduard Fiol i Marquès, col·laborador i impulsor de diverses revistes satírico-humorístiques de Girona del primer terç del segle XX, com *Clar i Net* o *El Senyor Narcís*, i també de revistes barcelonines tan emblemàtiques com *L'Estevet* i *La Mainada*. Aquesta comunicació es complementà amb la presentada per Ivan Tubau, sota el títol «El caricaturista de premsa com a comunicador». Tubau definí la caricatura com una part del periodisme d'opinió, alhora que formulà els trets característics del caricaturista.

Manuel Fernández Areal reflexionà al voltant del fenomen comunicatiu, afirmant que només és informació quan es diu la veritat, o sigui que no

Tomàs Mallol, soci d'honor amb els assistents a la IV conferència de la Societat Catalana de Comunicació.

tota comunicació és persuasiva, atès que existeix la comunicació informativa que és la que vol el públic. Rosa Franquet analitzà les transformacions que pateixen els missatges tant en els continguts com en les formes que utilitzen els multimèdia, fent palès que a la dècada dels 90 l'embranchida de nous suports —ordinadors, discos compactes, CD-ROM— combaten el monopoli i el protagonisme de la televisió.

El professor Josep Lluís Gómez Mompert centrà la seva intervenció en explicar el paper cultural i la funció social

D'esquerra a dreta, Cuní, Balcells, Franquet, Jordà i Martí

vista formal, fou la que Antoni Mercader presentà sota el títol «Simulacions i realitats virtuals en els mitjans de comunicació».

En l'exposició l'autor expressà la idea que les imatges sintètiques de vídeo generades per ordinador en els informatius televisius i la infografia en els diaris, són dos realitats que poden

investigació en l'anàlisi dels textos anònims publicats a la premsa escrita, i Guillemet explicà els gustos del públic en el primer periodisme.

La sessió pública de la tarda consistí en una taula rodona sobre «La ràdio en el llindar del segle XXI», moderada per Rosa Franquet, i amb la participació dels coneguts radiofonistes Josep M. Balcells, Josep Cuní, Jordi Jordà i Josep M. Martí. Els condicionaments de la previsible revolució tecnològica que afectaran el món de la ràdio s'erigiren com a tema central del debat.

En el marc de la IV Conferència, els membres de la SCC van nomenar, per unanimitat, soci d'honor a Tomàs Mallol, artífex d'una irreplicable col·lecció cinematogràfica, la qual constituirà el futur Museu del Cinema de Girona.

Tanmateix, es presentà el número 11 de *Gazeta*, llibre que recull les actes de les Primeres Jornades d'Història de la Premsa, i el darrer número de *Periodística*.

LLUÍS COSTA

d'aquells comunicadors més populars i influents dels mitjans de comunicació de Catalunya, mentre que Ernest Udina va plantejar les característiques de la professió periodística, indicant que el periodisme ha perdut identitat, i que només pot trobar el seu lloc en la societat, si substitueix la recerca del poder per la voluntat d'oferir les claus que ajudin a comprendre el present social.

Una comunicació més pràctica —amb vídeo inclòs— que no pas teòrica, des del punt de

L'alcalde de Girona a la presidència de la sessió.

transformar els sistemes tradicionals d'informar.

L'aspecte de la formació dels comunicadors fou objecte d'estudi per part de Miquel Rodrigo, el qual exposà una suggerent anàlisi sobre les tres llicenciatures de la comunicació: Comunicació Àudio-visual, Publicitat i Periodisme.

Els doctors Josep M. Casasús i Jaume Guillemet van presentar sengles comunicacions centrades, en bona mesura, en una perspectiva històrica. El primer, fomentà la seva